پشت بوم

چرا رئیس مجلس نام ترانه علیدوستی را نگفت؟

حسین هاشم‌پور

● قبول، ندیدبدید هستیم، همه‌جا تقدیر رئیس مجلس از ترانه علیدوستی را تیتر زده‌ایم؛ اما مگر در این چهار دهه چند بار پیش آمده یک رئیس مجلس در نطق رسمی‌اش در صحن علنی از یک هنرمند تقدیر کند؟! جالب است که حتی آقای علی لاریجانی که از سال ۱۳۸۷ تاکنون رئیس مجلس است، از سال ۱۳۷۰ تا بهمن ۱۳۷۲ وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و سال‌های ۱۳۷۳ تا خرداد ۱۳۸۳ رئیس صداوسیما بود؛ اما تقریبا به یاد ندارم نطقی را به هنر و تقدیر از هنرمندی اختصاص داده باشد. حال پرسش جدی این است که چرا رئیس مجلس در خانه‌ای که به آن خانه مردم اطلاق می‌شود، وقت تقدیر از یکی از همین مردم، نام او را بر زبان نیاورد؟ جمله رئیس مجلس این بود: «موضع هنرمند گرامی ما در تحریم حضور در جشنواره هنری آمریکا نمونه‌ای از غیرت ملی ملت ایران است». باید پرسید آقای لاریجانی، این هنرمند گرامی اسم ندارند؟ نام‌بردن از یک هنرمند چه آسیبی به مجلس یا رئیس مجلس می‌زند؟ برخی معتقدند چون تحریم‌کننده یک زن است، رئیس مجلس نمی‌خواست نامش را به زبان بیاورد. به باور من، حتی طرح چنین گمانه‌ای یک خطر جدی برای افکار عمومی است و باید چنین تابوها و تفکراتی در خانه مردم نقش‌برآب شود. تصورم این است رئیس مجلس نام ترانه‌خانم را به زبان نیاورد، آن‌گونه که رئیس‌جمهوری هم در پاسخ به نامه آقای اصغر فرهادی درباره «گورخواب‌ها» گفت: «من دیروز از یکی از هنرمندان نامه‌ای را خواندم که بسیار دردناک بود...». سیاست‌مداران طرازاول ایرانی در نشست‌های خبری نام خبرنگاران را به زبان نمی‌آورند، به کنسرت، تئاتر نمی‌روند، کم‌تر پیش می‌آید تصاویر غیررسمی از آنها منتشر شود و درنتیجه نمی‌دانند در مواقعی که قرار است تقدیرشان از یک هنرمند گوش افکار عمومی را تیز کند، به سود خودشان است که نام هنرمندانی را که مردم آنها را دوست دارند، بر زبان بیاورند. «این دوگانگی روی اعصاب است»؛ هجدهم آبان‌ماه تیتر این ستون بود و اتفاقا صبح همین یکشنبه، بار دیگر سوهان روح جامعه فرهنگ و هنر شد؛ همان صبحی که رئیس مجلس در بهارستان از «هنرمند گرامی ما» تقدیر کرد، روزنامه‌ای که هویتی حاکمیتی دارد، نسبت به آن واکنشی باورنکردنی داشت؛ روشن است که چندصدایی در هر جامعه‌ای آن را به مدنیت نزدیک می‌کند؛ اما چندصدایی در جامعه آن‌هم تا این اندازه که رئیس قوه مقننه اظهارنظر هنرمندی را بستاید و روزنامه‌ای به همان اظهارنظر حمله کند، حتما نوبرانه و مثل خیلی دیگر از چیزها در زمره خصوصیات منحصربه‌فرد کشور ماست؛ این دوگانگی‌هاست که جامعه هنری ما را دچار خودسانسوری کرده است، همان که دختران در هنرستان موسیقی اصفهان، دیپلم نوازندگی ساز می‌گیرند؛ اما در همان اصفهان هم نمی‌توانند روی صحنه ساز بزنند!

خبر

برنامه‌های اجرائی تئاتر اودین در تهران اعلام شد

یوجینو باربا «درخت»ش را در تالار حافظ می‌کارد

● **شرق:** گروه تئاتر اودین، به سرپرستی یوجینو باربا، کارگردان صاحب‌سبک جهانی، از ۱۶ بهمن با چهار برنامه اجرائی در قالب اجرای نمایش، کنسرت پرفورمنس و کارگاه‌هایی با حضور تماشاگران، میزبان عموم مخاطبان خواهد بود. نمایش «درخت» به کارگردانی یوجینو باربا از ۱۶ تا ۲۰ بهمن‌ماه جاری در ساعت ۱۹:۳۰ به مدت پنج شب در تالار حافظ اجرا خواهد داشت. در این نمایش لوییس آلونزو، پرواتی باول، وایان باوا، کای بردهالت، روبرتا کریری، النا فلوریز، دونالد کیت، کارولینا پیزارو، فوستو پرو، ایین ناجل راسموسن، جولیا وارلی به ایفای نقش می‌پردازند.

نگاهی دیگر به حواشی فیلم «قاتل اهلی»

صحنه‌های اضافی

پرویز نوری

مسعودجان کیمیایی

یادداشت اعتراض‌آمیز آقای پرویز پرستویی را درباره فیلم «قاتل اهلی» خواندم و متأسف شدم. راستش را بخواهی من هم وقتی فیلم ۱۲۰دقیقه‌ای تو را دیدم دچار همان مشکل شدم. فیلمی که می‌توانست به خاطر موضوع و پرداخت تازه‌اش، کار متفاوتی در کارنامه‌ات باشد- به دلایلی که خواهم گفت- از مسیر اصلی به دور

افتاده است. اول از هر چیز زمان فیلم است که آن‌گونه که دریافتم افزودن صحنه‌های طولانی کنسرت و آواز پولاد است و همین باعث شده تا شخصیت پرستویی در داستان کم‌رنگ و در بخش‌هایی به‌کلی ناپدید شود. همچنین نقش امیر جدیدی که به نظرم گرم‌ترین شخصیت ماجراست، در بیشترین زمان داستان، نادیده گرفته شده و تنها در قسمت‌هایی از انتهای فیلم حضور مجدد پیدا می‌کند. حرف‌های دیگری هم درباره فیلم هست که به تصورم فعلا لزومی ندارد بگویم. اما باید به یک نکته تأکید کنم که «قاتل اهلی» در زمانی کوتاه‌تر و فشرده‌تر مسلما می‌تواند نتیجه بهتری عاید کند. اینها را به این دلیل می‌گویم که دلم می‌خواهد فیلم آخر تو از همیشه جذاب‌تر و تأثیرگذارتر باشد. به امید آنکه به دل نگیری چون من هم با نظر آقای پرستویی موافق هستم.

دوستدار همیشگی‌ات.

کیهان کلهر در گفت‌وگو با «شرق» از کنسرت‌های رایگان گفت؛

موسیقی در دسترس مردم نیست

عکس: ساناز جهان‌آرایی

نسیم قاضی‌زاده: کیهان کلهر امسال در یک حرکت مثبت، از برگزاری کنسرت‌های رایگان در مناطق محروم ایران خبر داد؛ خبری که برای اهالی موسیقی و طرفدارانش، خبری خوش و البته نیکوکارانه تلقی می‌شد. با وجود آنکه برنامه‌ریزی این تور، برنامه‌ریزی فشرده و دقیقی بود که در تمامی شهرها هم با استقبال بسیار خوب مواجه شد، اما کیهان کلهر و گروهش پای قولشان ماندند و در شهرهای خرمشهر، زاهدان و تربت حیدریه کنسرت رایگان برگزار کردند.

کلهر در ابتدای برگزاری تور موسیقی دور ایران با عنوان «پردگیان باغ سکوت» اعلام کرد این کنسرت‌های رایگان با هدف ترویج موسیقی سنتی و اصیل ایرانی و حمایت از علاقه‌مندان موسیقی در مناطق محروم ایران، برگزار می‌شود. او که تابه‌حال در بیش از ۲۰ شهر ایران، از جمله شیراز، اهواز، بوشهر، بندرعباس، تبریز، اردبیل، رشت، ساری، گنبد، تهران، خرمشهر، اصفهان، همدان، سنندج، کرمانشاه، کرمان، زاهدان، بجنورد، تربت حیدریه، بیرجند و سمنان کنسرت برگزار کرده یا خواهد کرد، درباره هدف اصلی از برگزاری این کنسرت‌های رایگان می‌گوید: «علاوه بر ترویج موسیقی سنتی و اصیل ایرانی، حمایت از علاقه‌مندان موسیقی در مناطق محروم ایران هدف اصلی ماست؛ چراکه هیچ موسیقی‌دانی حاضر به برگزاری کنسرت در این نواحی نیست، با وجود اینکه مردم این نواحی از عشق و شعور بالایی نسبت به موسیقی ایرانی برخوردارند». کیهان کلهر ادامه داد: «من فکر می‌کنم موسیقی برای مردم نواخته و اجرا می‌شود؛ بنابراین به نظر من همه کنسرت‌ها باید رایگان باشند. واقعیت این است که اگر کسی با هزینه کمتر سالن را در اختیار ما قرار دهد، ما هم تنها به اندازه دستمزد خودمان از بلیت‌فروشی برمی‌داریم و بلیت‌ها بسیار ارزان خواهد شد. اما الان متأسفانه بیشتر سالن‌ها در اختیار بخش خصوصی هستند که قصد اصلی‌شان درآمدزایی است و قیمت اجاره‌شان هم بسیار بالا که مستقیما روی قیمت بلیت‌ها تأثیر می‌گذارد. آن‌قدری که گاه بیش از ۵۰ درصد هزینه بلیت‌ها به اجاره سالن، اختصاص پیدا می‌کند. کنسرت‌رفتن هم اتفاقی است فرهنگی همچون کتابخانه‌رفتن. شما نمی‌توانید بگویید برای کتابخانه پول بدهید؛ برای کنسرت هم همین است.

حجم بالایی از مردم علاقه‌مند به کنسرت‌رفتن هستند و دوست دارند با موسیقی در تماس باشند، اما امکان آن برایشان فراهم نیست. ما سعی می‌کنیم که با مردم و همراه آنها باشیم و بیشتر و بیشتر کنسرت‌های رایگان برگزار کنیم، اما متأسفانه این برای خود ما هم مستلزم هزینه است که بخشی از این هزینه به نوعی توسط مردم تأمین می‌شود.

خوشبختانه در شهرهایی که کنسرت داشتیم، مسئولان همکاری کردند و ما هم کنسرت‌های خوبی در آنجا برگزار کردیم که تنها دلیلش به نظرم حضور و استقبال مردم است».

این در حالی است که سالن خلیج فارس شهر خرمشهر برای اولین‌بار میزبان کنسرتی رسمی بعد از گذشت ۳۸ سال از انقلاب اسلامی بود و مردم خون‌گرم و میهمان‌نواز این شهر به گرمی از کلهر و گروهش استقبال کردند. علاوه بر خرمشهر، اهواز هم که در آن کنسرت‌های زیادی برگزار نمی‌شود، به دلیل استقبال گرم، بار دیگر میزبان «پردگیان باغ سکوت» شد. سالن فردوسی دانشگاه سیستان‌وبلوچستان شهر زاهدان هم بعد از سال‌ها میزبان کنسرتی جدی در حوزه موسیقی سنتی ایران بود که این کنسرت هم در میان شور و اشتیاق هواداران به صحنه رفت. آخرین کنسرت از این سری کنسرت‌های رایگان هم فردا شب در شهر تربت حیدریه خواهد بود.

سهیل زارعی، تهیه‌کننده و برگزارکننده تور کنسرت «پردگیان باغ سکوت» درباره این کنسرت‌ها می‌گوید: «این کنسرت‌ها کاملا شخصی و خصوصی و با همت اعضای گروه برگزار شد. آن هم در شرایطی که ما برای هیچ‌کدام از کنسرت‌ها تور تبلیغاتی نداشتیم و تنها تبلیغ و در واقع اطلاع‌رسانی ما از طریق صفحه شخصی استاد در فضاهای مجازی بود. اما خوشبختانه استقبال از کنسرت‌ها بسیار گرم و خوب بود و همین انرژی بالای تماشاگران شهرهای مختلف بود که باعث می‌شد ما در برگزاری این تور فشرده و سفرهای زیاد، دلگرم شویم». گفتنی است که کیهان کلهر از اردیبهشت امسال تور کنسرت‌های دور ایرانش را آغاز کرد و بعد از وقفه‌ای چندماهه بار دیگر از آذرماه آن را ادامه داد. این کنسرت‌ها قرار است تا پایان بهمن‌ماه برگزار شوند. در کنار کیهان کلهر، اجرای «پردگیان باغ سکوت» را «نوید افقه» (تنبک)، «هادی آذرپیرا» (تار)، و «علی بهرامی فرد» (سنتور) به عهده دارند.

به مناسبت هشتادوچهارمین زادروز اکبر گلپایگانی

گلپا حنجره جاویدان

عزیز قاسم‌زاده، خواننده: مکتب‌ها و جنبش‌های هنری تازه، زمانی ظهور می‌کنند که افولی در مکتب‌ها و جنبش‌های پیشین رخ داده باشد. اینجا طلایه‌دارانی پیدا می‌شوند تا راه نو و ایده‌ای را پایه‌گذاری کنند که اغلب استکمال آن مکتب و ایده، بعد از ظهور پایه‌گذارانش صورت می‌پذیرد. گاهی اما طلوع حرکت تازه و راه تازه هنری با قهرمانانی شروع می‌شود که تا سال‌ها جریان‌های هنری را تحت‌تاثیر خود قرار می‌دهند. استاد اکبر گلپایگانی بدون‌تردید یکی از قهرمان‌های بی‌بدیل آواز ایرانی است که در روزگاری ظهور کرد که آواز خریداری نداشت. او با مثنوی معروف شور (مست مستم ساقیا دستم بگیر) آواز را به عرصه عمومی پیوند و آشتی داد. اهمیت هنری استاد گلپایگانی و استاد ایرج خواجه‌امیری بیش از هر چیز شناساندن رمز و رموز پراحساس هنر آواز ایرانی در میان خاص و عام بود. به گمان نگارنده چند عامل بیش از همه کمک کرد تا استاد اکبر گلپایگانی بر جایگاه فاخر کنونی تکیه بزند و با وجود اینکه سال‌ها کسانی همه همتشان را به کار بستند تا این آوازه‌خوان پیش‌کسوت را خسته و خاموش کنند اما همچنان او یکی از چند مرجع معتبر آوازخوانی در روزگاری است که آواز ایرانی در احتضار و پریشانی خویش، به ترانه‌خوانی و تصنیف‌خوانی تقلیل یافته است و تفکیک جدی میان این دو مقوله هنوز صورت نپذیرفته است. استاد اکبر گلپایگانی از سویی با داشتن حنجره‌ای توانمند، پراحساس و وسیع و نیز بهره‌مندی از رنگ و جوهره صوتی زیبا و وصف‌ناشدنی و نیز نبوغ ذاتی خود راهی نو را در آواز ایرانی پیمود و این‌گونه توانست بر جایگاه رفیع کنونی تکیه زند؛ البته در این مسیر درک محضر نابغه بی‌بدیلی چون دکتر نورعلی برومند که معلمی بزرگ در آموزش آواز ایرانی به حساب می‌آمد، به عنوان کاتالیزوری محسوب می‌شود که استاد اکبر گلپایگانی را به این جایگاه ویژه رسانیده است. استاد علی جهاندار او را «خوش‌سلیقه‌ترین آوازخوان معاصر» می‌نامد. نگارنده این توفیق را داشته که در چند نوبت خدمت این استاد پیش‌کسوت برای انجام گفت‌وگوهای مطبوعاتی برسد. چیزی که بیش از همه در این مصاحبت‌ها از او آموختم، نگاه شفقت‌ورز و مهربان او نسبت به همه هنرمندان سرزمینش است. همه سخنش این است که «هرکس باید بکوشد خودش بشود و همه ما هم باید کمک کنیم و زیر بغل جوان‌ها را بگیریم». شاید کمتر پیش آمده باشد که استادی پیش‌کسوت در گفت‌وگوها و مصاحبه‌ها از شاگردان استاد دیگری به تجلیل بنشیند؛ اما او از علاقه‌مندان جدی دو شاگرد طرازاول استاد محمدرضا شجریان آقایان علی جهاندار و حمیدرضا نوربخش است و در چند نوبت به بداهه‌خوانی و نبوغ استاد علی جهاندار اشاره کرده یا برایم تعریف می‌کرد که «از طریق استاد همایون خرم با صدای آقای نوربخش آشنا شدم و در جاده شمال هفت بار اثر مگذار و مگذر (پنهان چو دل) ایشان را گوش کردم و شماره تلفن ایشان را از آقای خرم گرفتم و به ایشان زنگ زدم». همین حسن خلق نشان می‌دهد که ایشان علاوه بر همه توانایی‌های والای هنری، دارای منزلتی معنوی و فروتنی دوست‌داشتنی و درس‌آموز است که باید سرمشق جوانانی باشد که متأسفانه اغلب امروزه بر لون دیگری می‌زیند. ضمن خجسته‌باد سالروز تولد حنجره طلایی گل‌ها، برای استاد اکبر گلپایگانی آرزوی سلامتی و تندرستی و طول عمر از دادار نغمه‌گستر می‌کنم.

واگرایی دیدگاه سینماگران جهان و ترامپ

شرق: بازیگران هالیوودی در مراسم اعطای جوایز «انجمن بازیگران آمریکا» حضور پیدا کردند و به قانون ممنوعیت ورود مردم برخی کشورها به آمریکا اعتراض کردند. «دِو پاتل»، بازیگر «میلیونر زاغه‌نشین»، «اما استون»، هنرپیشه فیلم «لالالند»، «ریز احمد»، بازیگر انگلیسی - پاکستانی‌تبار و «سایمون هلبرگ»، بازیگر سریال «نظریه بیگ‌بنگ» از جمله این هنرمندان هستند. بنا بر گزارش «تلگراف»، در ابتدای برنامه «آشتون کاچر» چنین گفت: «به همه آنهایی که به آمریکا تعلق دارند و در فرودگاه‌ها هستند، خوشامد می‌گویم. شما جزئی از ما هستید، ما دوستتان داریم و به شما خوشامد می‌گوییم». «دِو پاتِل» که با بازی در سریال «پوست‌ها» و فیلم سینمایی «میلیونر زاغه‌نشین» شناخته می‌شود و اخیرا در «شیر» هم‌بازی «نیکول کیدمن» شده، درباره این اتفاق جدید گفت: «این خیلی وحشتناک است. من همین دیروز از هند به اینجا رسیدم و این خبر را شنیدم. اولین چیزی که به ذهنم آمد، کودکانی بودند که با امید به اینجا می‌رسند. این کار افتضاح و تفرقه‌انداز است. امیدوارم تغییری به وجود بیاید و بشود کاری کرد، چون این خیلی وحشتناک است». «ریز احمد»، بازیگر انگلیسی اما مردم را به اعتراض و بلندکردن صدای خود ترغیب کرد و گفت افرادی را می‌شناسد که از قانون منع ورود مردم ایران، عراق، لیبی، سومالی، سودان، سوریه و یمن ضربه خورده‌اند. او معتقد است که «الان دیگر وقت فرار از واقعیت نیست». این بازیگر ۳۴ ساله همچنین کمپینی را برای پناهندگان جوان سوری راه‌اندازی کرده است. «احمد» که والدینش مهاجران پاکستانی هستند، امسال برای بازی در درام جنایی «شبِ...» نامزد جایزه بهترین بازیگر نقش اصلی شده بود. «جان لجنِد» خواننده هم از قانون جدید رئیس‌جمهور آمریکا انتقاد کرد و گفت: «هرکاری که دولت ما انجام می‌دهد، به نام ما نوشته می‌شود. من معتقدم آغوش کشور ما باید باز و پذیرا باشد، مخصوصا برای پناهندگانی که از مناطق جنگ‌زده فرار کرده‌اند. آنها از تروریسم، از جنگ و از قتل‌عام فرار کرده‌اند». «جولیا لوئیس ـ دریفوس» که برای دریافت جایزه بهترین بازیگر زن سریال‌های کمدی روی سن آمد، ابتدا با لحنی طنزآمیز گفت: «چه روس‌ها در رأی‌گیری دخالت کرده‌اند یا نه، من برنده قانونی این جایزه هستم». او سپس با لحنی جدید گفت که پدرش در زمان اشغال فرانسه از سوی نازی‌ها فرار کرده و قانون «ترامپ» لکه ننگی در تاریخ آمریکاست.

یک پوستر، یک جشنواره

نگاهی به پوستر فیلم انزوا

قناعت در کاربرد عناصر بصری پوستر

احمدرضا دالوند

● با انتخاب یک عکس محو (فوگ Fog)، که حزن را در دل می‌نشاند، طراح توانسته است به یک پوستر کم‌حرف و پذیرفتنی دست یابد.

استقرار کلمه «انزوا» در یک‌سوم پایینی پوستر، بهره‌گیری از یک «فونت نازک» و با پهنای کم (Nar-row) که تنها عنصر رنگی صفحه نیز هست و با استفاده از تمهید کرنینگ (Kerning) که منجر به کاهش یا افزایش فاصله میان حروف می‌شود، اقدام به کشیدگی حرف «ن» و در نتیجه بسط‌دادن کلمه انزوا به صورت منقطع شده است و حاصل این قناعت در کاربرد عناصر، پوستری است موجز و مینی‌مال که بسیار احترام‌برانگیز جلوه می‌کند.

پوستر فیلم «انزوا» با چنین سازوکاری می‌خواهد با نجوا صدایش را به مخاطبان برساند و چقدر معانی «نجوا» و «خلوتی» با فهم عمومی از معنای «انزوا» جور درمی‌آید.

ایده طراحی مینی‌مال که به‌وسیله علی فرآورده در این پوستر به‌کاررفته است، شامل کاستن اجزای طراحی به کمترین و ساده‌ترین شکل بیانی آن است. مینیموم از طرف بسیاری از طراحان به‌عنوان گرایشی محبوب و خلاقانه ستایش‌شده و امروزه خیلی به آن توجه می‌شود. طراحان از هر نسلی این شعار را دستمایه طراحی خود کرده‌اند که «سادگی بهتر است»؛ ولی اجازه دهید لحظه‌ای صادقانه فکر کنیم... آیا این واقعاً بهتر است؟ یا آیا ما فقط تلاش می‌کنیم از وقت گذاشتن برای طراحی بگریزیم؟ قبل از هر نتیجه‌گیری عجولانه‌ای، بگذارید روشن کنیم که هدف، کم‌ارزش نشان دادن مینیموم نیست. آنچه در زمینه طراحی مینی‌مال باید پرسید، این است که آیا واقعاً استفاده از این سادگی بر اساس نیاز و با تفکر انتخاب‌شده است؟ یا اینکه حقیقتاً از کار فرار می‌کنیم؟ پاسخ هرچه باشد، در طراحی پوستر فیلم «انزوا» به‌درستی استفاده شده است.

بازتاب

هنرمندان برجسته انگلیسی خواستار شدند:

نمایش «فروشنده» مقابل سفارت آمریکا در لندن

● **شرق:** حمایت‌ها از فیلم «فروشنده» و اصغر فرهادی همچنان ادامه دارد. «جورج میلر»، کارگردان سرشناس استرالیایی، از اصغر فرهادی به دلیل تحریم مراسم اسکار حمایت کرد. به گزارش ایسنا به نقل از سیدنی مورنینگ، «جورج میلر»، کارگردان استرالیایی و خالق مجموعه فیلم‌های «مکس دیوانه» در واکنش به دستور «دونالد ترامپ» مبنی‌بر جلوگیری از صدور روادید برای اتباع هفت کشور مسلمان برای سفر به آمریکا گفت: «این یک دیوانگی است، این یک دیوانگی غیرمنطقی است که به نظر می‌رسد آمریکا و سایر نقاط جهان را تحت‌تاثیر قرار می‌دهد». «میلر» با ستایش از تصمیم فرهادی برای عدم حضور در مراسم اسکار و ایستادن در کنار دیگر شهروندان ایرانی، او را یک «هنرمند بزرگ» خواند و گفت: «من و بسیاری دیگر از این حرکت حمایت می‌کنیم. فرهادی یک هنرمند بزرگ است، اما سایر مردم که دیده نمی‌شوند، چه؟ تنها چیزی که می‌توانم بگویم این است که این قانون جدید یک دیوانگی است و فکر می‌کنم اتفاقات دیگری نیز در راه است». «جورج میلر» سال گذشته ریاست هیئت داوران جشنواره کن را برعهده داشت که فیلم «فروشنده»، ساخته اصغر فرهادی در آن موفق به کسب دو جایزه بهترین فیلم‌نامه و بهترین بازیگر مرد شد. همچنین عده‌ای از سینماگران انگلیسی قصد دارند فیلم «فروشنده» را در مقابل سفارت آمریکا در لندن روی پرده بزرگ به نمایش بگذارند.

بنا بر گزارش گاردین، برخی از سینماگران برجسته انگلیسی از جمله «مایک لی»، «کایرا نایتلی»، «جاشوا اوپنهایمر»، «کوین مک‌دونالد»، «تری گیلیام» و «گلن کلوز» در تلاش هستند در شب برگزاری مراسم جوایز سینمایی اسکار در تاریخ ۲۶ فوریه (هفت اسفند) فیلم «فروشنده»، ساخته اصغر فرهادی را در اعتراض به قانون ممانعت از سفر پناهندگان و اتباع هفت کشور مسلمان به آمریکا در مقابل سفارت ایالات متحده در لندن به نمایش بگذارند.

این سینماگران با امضای نامه‌ای و ارسال آن برای مقامات، خواستار مجوز نمایش فیلم «فروشنده» در مقابل سفارت آمریکا در لندن برای اعلام حمایت از فرهادی و دیگر افراد تحت‌تاثیر این قانون جدید شده‌اند.

فیلم «فروشنده» یکی از پنج نامزد نهایی شاخه بهترین فیلم خارجی جوایز اسکار است، اما اصغر فرهادی اعلام کرد در اعتراض به قانون وضع‌شده از سوی «ترامپ»، در مراسم اسکار ۲۰۱۷ شرکت نخواهد کرد.